

rens holdning til, ligesom i Canada, at bruge elektroniske armbånd til – i forhold til visse frihedsberøvede – at få vished for, at de pågældende kriminelle opholder sig, hvor de skal?»

Begrundelse

Spørgeren er overbevist om, at det vil være en god idé, og i høj grad pengebesparende, at kunne benytte elektroniske armbånd, der nøjagtigt fortæller, hvor en kriminel opholder sig.

Under Folketingets Retsudvalgs besøg i Canada den 25.-30. august 2002 blev det oplyst, at de elektroniske armbånd koster 12 canadiske dollars om dagen i drift, hvilket svarer til ca. 60 danske kroner. Ikke noget afskrækkende beløb, når det betænkes, hvad en fængselsplads koster om dagen, og hvilke fordele et sådant elektronisk armbånd kan give.

Svar (25/9 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Direktoratet for Kriminalforsorgen har kontak-
tet the Correctional Service of Canada med an-
modning om yderligere oplysninger om anvend-
elsen af denne form for elektronisk overvåg-
ning samt formålet med og udgiften til foran-
staltningen.

Jeg vil vende tilbage, når disse oplysninger foreligger.

Spm. nr. S 3258

Til udenrigsministeren (13/9 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke diskussioner der foregår under det danske formandskab vedrørende EU's forsvars- og sikkerhedspolitik (ESDP), og kan udenrigsministeren bekræfte oplysninger fra amerikanske politikere om, at der foregår nogle meget »delikate forhandlinger« med henblik på at sikre, at det ikke sker duplikering mellem EU og NATO, og hvordan betragter udenrigsministeren i det hele taget de amerikanske advarsler mod EU's forsvars- og sikkerhedspolitik?«

Begrundelse

Amerikanske diplomater, militærfolk og analytikere frygter, at EU's selvstændige militærprojekt kan undergrave eller overflødiggøre NATO.

Ifølge Ritzau (6. september 2002) citeres Heather Conley, assisterende amerikansk viceudenrigsminister, for at advare mod denne tendens. Også NATO's tidligere øverstkommanderende i Europa fra 1997-2000, general Wesley Clark, antyder i sin seneste bog, at målet med EU-hæren er at holde USA ude.

Ifølge Ritzaus analyse kan udviklingen få store følger for Danmarks sikkerhed. Både da Danmark støttede valget af EU-militærchefen Gustav Hägglund, der er kendt for at ville frigøre EU-hæren fra NATO, og da den danske regering gik imod USA med EU-beslutningen om at gå videre med det globale satellitprojekt Galileo på trods af advarsler fra den amerikanske regering. »Perspektivet er på sigt, at hvis de førende politiske partier på Christiansborg får opfyldt deres ønske om at afskaffe det danske EU-forsvarsforbehold, så risikerer de at skyde sig selv i foden ved at bidrage til splittelsen af det NATO, som siden 1949 har været de selv samme partiers bud på fred og sikkerhed«, skrev Ritzau på baggrund af de amerikanske udmeldinger.

Svar (24/9 02)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Arbejdet med udvikling af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik fortsætter i overensstemmelse med konklusionerne fra blandt andet Det Europæiske Råd i Nice. En af de store opgaver på det civile område er forberedelserne til at overtage ledelsen af FN's politimission i Bosnien pr. 1. januar 2003. På det militære område koncentrerer arbejdet sig bl.a. om implementering af den europæiske kapabilitetshandlingsplan. Et væsentligt led heri er indgåelse af en aftale mellem EU og NATO om EU's adgang til NATO's planlægnings-kapacitet og krisestyringsaktiver. På NATO-topmødet i Washington i april 1999 vedtog man de såkaldte Berlin Plus-principper for det fremtidige NATO/EU-samarbejde om krisestyring. Forhandlingerne om udmøntningen af disse principper er endnu ikke afsluttet. Som følge af det danske forsvarsforbehold varetager Grækenland formandskabshvervet på dette område. En styrkelse af samarbejdet mellem EU og NATO vil efter regeringens opfattelse